

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

Additio. Omissa est provincia Auscitana in literis Raimundi; quæ restituenda est ex regesto Innocentij tertij. Quanam occasione concessa hæc immunitas à Raimundo. Factum id post absolutionem ab ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

ADDITIO

STEPHANI BALUZII.

DECRETUM illud Raimundi Comitis Tolofani, cujus meminit illustrissimus Archiepiscopus in initio hujus capituli, editum jamdiu fuit, ut ipse adnotavit, à clarissimo viro Gulielmo Catello in historia Comitum Tolosanorum. Verùm tam gravibus mendis laborat hæc editio ut res isthæc silentio transmitti prorsus non debeat. Certè in eo capite graviter peccatum est, quòd inter provincias quibus immunitas conceditur, omissa est Auscitana, ac præterea clausula illa secundum statuta canonum & plenissimam libertatem, quæ tamen extat in regeſto Innocentij tertij. Præterea omiſſa sunt in editione Catelli nomina Episcoporum præsentium, quæ tamen habentur in eodem regeſto. Hujus autem immunitatis concedendæ occasio hæc fuit.

Raimundus Comes Tolofanus, nomine hæreseos Albigenſium valde suspectus, excommunicatus ob hoc fuerat à Summo Pontifice. Vnde multa damna ei irrogata sunt. Dein pacem desiderans cum Romana Ecclesia facere, apud fanum sancti Ægidij in prima Natbonensi tractatu habito cum Milone apostolice sedis Legato, gratiæ Summi Pontificis restitutus est, & absolutus ab excommunicatione. Sed inter condiciones pacis, hæc quoque præscripta est Comiti, ut libertatem Ecclesiarum restitueret. Extant enim in eodem regeſto Mandata post absolutio- nem, in quibus Milo ait inter cetera: Item præcipio ut Ecclesias & domos religiosas in libertate plenaria conferres; videlicet quòd in eis alberguarias, procuraciones, vel exactiones quasvis nullatenus exigas vel percipias. Et defunctis earum Episcopis vel earum rectoribus, ipsas nullo modo spoliés; nec administrationi earum seu custodia, occasione alicujus consuetudinis vel aliqua alia, te immisceas; sed omnia sine diminutione aliqua eorum successoribus referentur. Electioni etiam Episcopi vel alterius rectoris Ecclesia faciende per te vel per quamcumque personam nullatenus te admisceas; nec aliquam violentiam facias, vel impedimentum aliquod preſtes, quò minus electio liberè & canonicè celebretur &c. Tum post nonnulla sequitur.

HÆC EST INDULGENTIA. Ego Raimundus Dei gratia Dux Narbone, Comes Tolose, & Marchio Provincia, pro anima mee remedio & progenitorum meorum, omnibus Ecclesiis & domibus religiosis provinciarum Viennensis, Arelatensis, Narbonensis, Auxitanensis, Burdegalenſis, & Bituricensis immunitatem secundum statuta canonum & plenissimam libertatem concedo. Ita videlicet quòd albergarias, procuraciones, vel exactiones quasvis, seu tallias, nullo unquam tempore per me vel per alios requiram in eis, & requirentes sive postulantes pro posse meo fideliter coërebo. Defunctis etiam earum Episcopis vel rectoribus aliis, ipsas vel domos earum per me vel per alium nullo modo spoliabo; nec administrationi earum seu custodia, occasione alicujus consuetudinis vel aliqua alia, me ullatenus immiscebo; sed omnia sine diminutione aliqua defunctorum successoribus referentur. Electioni autem Episcopi vel alterius rectoris Ecclesia faciende per me

Tom. II.

vel per quamcumque personam me nullatenus immiscebo; nec aliquam violentiam faciam, vel impedimentum præstabo, quò minus electio canonicè ac liberè celebretur. Præterea possessiones omnes & jura Ecclesiarum, si qua iniuste detinco, eis restituo pleno jure. Promitto insuper quòd omnia jura Ecclesiarum & domorum religiosarum, sicut decet catholicum Principem, in præfatis provinciis totis viribus protegam & defendam. Si quis autem contra præfatum immunitatem & libertatem à me inſultam Ecclesiis & aliis domibus religiosis venire præsumserit, ipsum pro posse meo viriliter coërebo. Istam autem concessionem & promissionem feci apud sanctum Ægidium anno pontificatus Domini Innocentij Pape tertij duodecimo, xlii. Kal. Julij, ad mandatum & exhortationem Magistri Milonis Domini Pape Notarij apostolice sedis Legati, præsentibus Domino M. Archiepiscopo *, cum Episcopis infraſcriptis, videlicet Marsiliensi, Avinionensi, Cavellicensi, Carpentoracensi, Vasionensi, Tricastrenſi, & Nemausensi, & Agathensi, & Magalonenſi, Lodovenſi, Tolofano, Buerensi, & Domino Archiepiscopo Aquerſi, & Episcopo Avarſicensi, & Vivariensi, & Vicensi.

CAPVT XXVII.

Synopsis.

I. Reges Francia nunquam contenderunt jus Regalie porrigi debere ad provinciam Burdegalenſem. Si jus illud illic in usu fuisset, pertinuiſſet ad Duces Aquitania. Probatur ex arresto quodam Parliamenti Parisiensis in causa Ecclesia Burdegalenſis.

II. Privilegia Ecclesia Burdegalenſis indulta, quorum mentio est in hoc arresto, alia non sunt quàm ea quæ à Ludovico sexto & septimo Regibus provincia Burdegalenſis concessa sunt. Ex quibus eruditissimi viri falsò collegerunt exemptionem Regalia huic provincia indultam fuisse ab Regibus illis.

III. Nam ex us tantum sequitur usum Regalia non esse introducendum in futurum in provinciam Burdegalenſem. Sed non remittitur id jus; quòd nondum bene receptum erat. Præterea, irrepere illud non potuit in Aquitania, ob statuta Conciliorum Pictaviensium.

IV. Privilegium itaque Ludovici Regis obſtat ne titulo Regalia introduci possit in eam provinciam consuetudo occupandi reditus Ecclesiarum vacantium aut collationes Præbendarum. Rex Philippus Pulcher Ecclesia Pictaviensi restitui jussit reditus ex bonis illius Ecclesia collectos sede vacante.

V. Dubitandum non est quin provincia quoque Auscitana iſdem privilegiis gauderet quibus Burdegalenſis.

ADDITIO. Libertas provincia Burdegalenſis confirmata est à Pontificibus Romanis; ut patet ex literis Eugenij tertij & Anastasij quartij, quæ nunc primum edantur. Libertas canonica reddita est provincia Auscitana à Raimundo Comite Tolofano. Rex tamen Anglia Eduardus contendebat ad se pertinere usumfructum bonorum episcopaliū dioceseos Aquerſis, sede vacante. Sed Capitulum repugnabat, asserens id tenari adversus libertatem ecclesiasticam. Ob quò appellavit Regem Francorum.

LLl ij